

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti poštomana ali v Gorici na dom pošljana:

vse leto 15 K
za 3 mesece 10
za 1 mesec 5

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Gradščanskem“ in „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnštvo v Gosposki ulici, št. 7, I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček in naročila brez doposlane naročnine se ne vrstimo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če so 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaki vrsti. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. —

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za reklame in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Uredništvo je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljajo le upravnštvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekašiču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališni ulici, I. Matussi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Teorija in praksa ali „Ne v Ameriko“!

(Napisal e—.)

Slučajno sem dobil v roke „Domoljub“. Umevno je, da si mora ta monstrum klerikalnih odmevov iz vseh krajev in vseh klerikalnih listov ogledati vsako od prve do zadnje strani. Nekoliko zabave si lahko privošči, saj dober humorističen list pride človeku le poredkoma v roke. Pridem do sestavka: „Rafaelova družba“. „Čo“, sem si mislil, izseljeniško prasanje postaja od dne do dne aktualnejše, in če se izseljevanje v kratkem ne ustavi ali vsaj ne omeji, ne mine mnogo desetletji in ameriški podjetniki bodo zahajali k nam, iz naših naravnih zakladov bodo zajemali milijone, dočim bo naš „veren in krščanski“ slovenski narod ginil in umiral po ameriških rudnikih. Zato je res treba začeti radikalno postopati proti temu zlu in biti si tudi na krščanski podlagi, ker že mora biti dandanes vse krščansko in menda prične prihajati leto Mohorjeva družba knjigo „krščanska živinoreja“.

Naj bo torej, saj je žalostna prikazen, da je med izseljenci največ „krščanskih“ izseljencev in če se kakšen naših liberalcev izgubi v Ameriki, je to le odobravati, ker vsaj ne bo delal zgage doma. Da je to tudi krščansko, menda ni treba posebej poudarjati.

Grem dalje po „Domoljub“ mimo „čarovnic“, v katerem dopisu črnega bika zajfajo in tako je srečno prijadam med oglase. Ostrmel sem! Našel sem kar tri oglase, v katerih se naglašajo, kako je najceneje, najudobnejše in najhitreje priti v Ameriko! Bum! — Domislil se, kako je vzrejila „Gorica“ o priliki, ko je bila „Soča“ tako predrzna, da je razven Schichtovega inserirala tudi miho domače tvrdke. To je bilo kriki! In vendar je vsakemu pametnemu človeku jasno, da radi tega se ni potrebno kritanja. Milo je pač milo. Kakor pravijo Anleži, je množina uporabe mila nekako mešilo za višino omike naroda, in se tudi ne more oporekati, ako kdo tdi, da spada k

pravi omiki tudi snaga. Radi tega je uporabo mila le priporočati in to bolj, ako s tem podpiramo narodno podjetje.

Kako pa „Domoljub“? Na eno stran svari na vse mogoče načine pred izseljevanjem, prinaša v številki za številko vesti iz Amerike, v katerih je razvidno, koliko se je tam ponesrečilo Slovencev, na drugo stran pa s svojimi inserati naravnost izziva naše ljudi, naj se izseljujejo. Se li ne pravi temu podpirati zlo v ta namen, da se potem isto zlo zatira v dosego hvale in češčenja izvestnih faktorjev? Mrlič pokopavati je telesno dobro delo usmiljenja, zato ubijajmo ljudi! Čudna logika je ta „krščanska“ logika.

Ker ravno govorimo o izseljevanju, ustavimo se nekoliko. Zalostno in čudno, da ne rečemo naravnost pomembno in značilno je, da ravno dežele, v katerih se najbolj šopiri klerikalizem, dajo največ izseljencev. Ako pogledamo po naših slovenskih deželah, moramo tukaj na prvem mestu imenovati Kranjsko. Ni nam namena žaliti naših sosedov, ker trpimo in čutimo z njimi, a obsojati moramo razmere, ki na Kranjskem povspesujejo izseljevanje, ko je vendar ravno Kranjska ona dežela, ki morda med vsemi kronovinami naše države nudi svojim prebivalcem toliko naravnih udobnosti, da je misel o prisanju izseljevanju naravnost nemogoča. V svrhu te trditve primerjajmo Kranjsko s Primorskim. Prva ima na 100 um² 500.000 prebivalcev, druga na 80 um² 700.000 prebivalcev, tako, da pride na enak prostor pri nas skoraj 2 krat toliko prebivalcev nego na Kranjskem. Trditve, da je kmet glavni živelj Slovencev, je gotovo resnična in zato je umevno, da nas redi skoraj le zemlja. Primerjajmo dalje. Koliko rodovitnega sveta ima Kranjska! Le peljimo se po njenih železnicah. Kamor pogleda oko, le lep plodovit svet, ne manjka travnikov in pašnikov, lepi veliki gozdi dajejo na izbero lesu za domače potrebe in za izvoz. Pridemo skozi bohinjki predor na Goriško. Železnica šviga in smuka, kakor bi jo bilo sram, iz tunela v tunel in kadar za par oddihljajev pride dneva svitloba skozi okno kupeja, zagledaš le gola rebra naših zapuščenih gora, le tu-

intam opaziš nekaj razstresenih bajt med revnimi njivicami, za koje zemljo je moral bogve odkod donasati ubogi kmet-trpin na svojem hrutu. Svet je povsod strm, tako da morajo ljudje, kakor sami pravijo, imeti celo petelina priklenjenega na verigi, da se jim ne ubije.

Le poglejmo dalje. Železnica res nima prostora iti po vrhu, zato gre skozi tunele. Se le na Goriški postaji se ti oko nekoliko razveseli, a le malo časa traja ta lepota, ker kmalu smo zopet na Krasu in tu vidimo največ — kamenja. Enako in podobno je po vseh naših glavnih dolinah.

(Konec prih.)

Za stare pravice kmetov do erarnega gozda „Panovec“ pri Gorici.

Interpelacija

posl. Mojzija Streklja in tovarišev na Njegovo Ekselencio gosp. poljedelskega ministra.

Pred petdesetimi leti so uživali okoličani Panovca razne udobnosti, imeli so v gozdu pravico do poti, do drv, do stelje, do gob in do vode. Te pravice so se jim skoraj vse ovezale, in najhujši udarec jim je bil pridatec s tem, da se je Panovec zaprl z

Prej so imeli sosedje Panovca pravico uporabljati sledeče poti: vožno pot od Table do vojaškega strelišča pod Kostanjevico in od Table do Ozganega čoka, — danes je vhod do teh potij zaprt, — in sledeče steze: od Parkovšča do Kostanjevice, od Ajševice do Kronberga, od Ajševice oziroma Kronberga do Paladov. Zadnji dve bi sedaj izborna služila, ker sta za Ajševico in Starogoro najkrajša zveza z novo državno postajo na Blaučah.

V prejšnjih časih so imeli sosedje Panovca pravico do suhih drv. Polagoma jim je gozdni erar popolnoma odvzel to pravico. V Gorici in okolici so, kako znano, drva zelo draga. Pred dvema letoma je začel gozdni erar žgati oglje v Panovcu, čeprav se navadno ne žge oglja v neposredni bližini mesta, pač pa v oddaljenih gozdovih. Vzrok tiči,

kakor so se izrazili sami uradniki, v tem, da noče imeti erar nobenega opravila s kmeti in da jim na ta način jemlje drva za kurivo. Glede lesa bodi omenjeno, da se ta prodaja v Panovcu le v večjih parcelah skupno enemu in istemu trgovcu, tako da so izključeni manjši trgovci popolnoma od takih kupčij, česar pa bi ne bilo, ako se bi prodajalo manjše oddelke ter na ta način skrbelo tudi za pretežno večino manjših trgovcev. Umestno bi tudi bilo, da bi se vsaka taka kupčija javno razglasila in šla na javno dražbo. Posebno na okoličane bi se moral ozirati erar in jim prodajati les, kolikor ga potrebujejo za lastno rabo, pod običajno ceno, saj so ravno okoličani večkrat obvarovali gozd pred izdatno škodo, ko so pogaševali ogenj, če se je vnel v gozdu les ali stelja, kar se dogaja skoraj vsako leto.

Prej so imeli okoličani pravico do tolike množine stelje, kolikor jo je vsakdo rabil za lastni dom. Tudi te pravice jim je odvzel erar in sicer polagoma, ker je vedel, da naleti na velik odpor, ako se okoličanom vzame vse pravice naenkrat. Najprej je zahteval erar 40 v od voza. Ker so mislili okoličani, da ostane pri tem, so se udali. Kmalu je pa poskočila cena za voz stelje na 4 K in dandanes je še huje, kajti stelja se meri okoličanom na m². Stelja se je na ta način zelo podražila. Prej se je grabilo steljo po potokih in jamah, sedaj se jo mora žeti, in delavske moči so zelo drage.

Okoličani so še pred par leti pobirali gobe brezplačno. Danes zahteva erar dve kroni odškodnine. Ako se pomisli, da so okoličani v obče revno ljudstvo, da so si prej zaslužili kak novčič s prodajo gob, oziroma da so se hranili z gobami, pri čemur pa erar ni imel nobene škode, se zdi človeku naravnost nerazumljivo, zakaj je erar brezplačno pobiro gob prepovedal, saj si je bil lahko svest, da s tem zadene edino le ubogo ljudstvo.

Glede pitne vode naj navedemo sledeče podatke: Tamošnji okoličani imajo sicer pravico do vode, toda gozdni erar jim hoče to pravico vzeti. Oni so imeli dve poti do vode, eno jim je erar že zaprl, drugo je hotel tudi zapreti, ker je pa naletel na odpor

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

XXIX.

Štirje stari prijatelji se pripravljajo na sestanek.

— No, pravi Porthos, sede na vrtu hotela Chervette, d'Artagnanu, ki se je vrnil zlovollnega in kislega obraza iz kardinalove palače: no, zdi se mi, da vas je slabo sprejel.

— Pri moji veri, da! Ta človek je res prava zverina! Kaj pa jeste, Porthos?

— E, saj vidite, biskuit pomakam v kozarec španjskega vina. Dajte še vi.

— Prav pravite. Gimblou, kozarec!

Strežaj, ki je slišal na to zveneče ime, je prinesel zaželjeni kozarec, in d'Artagnan je prisedel k svojemu prijatelju.

— Kako se je torej izteklo?

— Vraga! saj veste, nisem mu mogel praviti stvari po ovinkih. Vstopil sem, pogledal me je po strani; skomizgnil sem z rameni ter dejal:

— Monseigneur, nisva bila močnejša od onih.

— Da, vse vem; toda povejte mi stvari podrobnejše.

— Lahko si mislite, Porthos, da nisem mogel praviti podrobnosti, ne da bi imenoval najinij prijateljev, in s tem sem ju seveda ugonobil.

— O vraga!

— Monseigneur, sem mu rekel, bilo jih je petdeset, in midva sva bila sama.

— Da, toda vkljub temu je počilo nekaj strelcov iz pištol, kakor sem čul praviti.

— Res je, da se je izprožilo parkrat od jedne in druge strani.

— In so prišli meči kaj na svetlo? je nadaljeval.

— Ne, Monseigneur, kajti noč je bila, sem mu odvrnil.

— A, tako! toda mislil sem, da ste vendar Gaskonec, je pristavil kardinal.

— Samo tedaj sem Gaskonec, kadar se mi kaj posreči, Monseigneur.

Odgovor mu je ugajal, zakaj začel se je smejati.

— To me uči, da bi bil moral dati stražnikom boljše konje; zakaj, ko bi vama bili mogli slediti, in ko bi bili storiti vsak toliko kot vi in vaš prijatelj, bi bila držala dano besedo ter mi ga privela živega ali mrtvega.

— No, meni se ne zdi to ravno slabo, pripomni Porthos.

— E, moj Bog, ni slabo samo na sebi, seveda ne, toda način, kako mi je to rekel. Neverjetno je, se prekine d'Artagnan, koliko vina popijejo ti biskuiti! Kakor gobe so! Gimblou, še jedno steklenico!

To se je zgodilo z veliko točnostjo, ki je pričala, kako visoko spoštovanje uživa d'Artagnan v tej hiši. Nato je d'Artagnan nadaljeval:

— Hotel sem že oditi, kar me pokliče kardinal nazaj.

— Imeli ste tri konje, ki so se vam zgrudili na poti, ne? me je vprašal.

— Da, Monseigneur.

— Koliko so bili vredni?

— Tisoč pištol, sem mu odgovoril.

— Tisoč pištol! vsklikne Porthos; o, o! to je dosti, in če kaj razume o konjih, je gotovo kaj ugovarjal.

— Rad bi bil mešetaril, ta lopov, da, zakaj planil je po konci ter me debelo pogledal; vrnil sem mu ta pogled; tedaj je razumel, odprl omaro ter vzel iz nje papirje za lyonsko banko.

Za tisoč pištol?

— Da za tisoč pištol, natančno, ta lopov, niti jedne več!

— In jih imate v rokah?

— Da, poglejte!

— Pri moji veri! zdi se mi, da je ravnal spodobno, pravi Porthos.

— Spodobno! z ljudmi, ki niso samo svoje kože izpostavili zanj, temveč mu poleg tega storili tudi velikansko uslugo?

— Veliko uslugo? kakšno vendar? vpraša Porthos.

— Vraga! zdi se mi, da sem mu pobil nekega parlamentarnega svetnika.

— Kaj? morda je bil to tisti mali, črni človek, ki ste ga prevrnili na voglu pokopališča Saint-Jean?

— Da, tisti, prijatelj. Bil mu je na poti. Po sreči ga nisem docela pobil. Zdi se, da bo okreval ter mu bo še dalje na poti.

tamkajšnjih prebivalcev, (intervenirati so morali na njegovo zahtevo celo orožniki), in ker ni mogel erar drugače vresničiti svoje želje, pustil je napraviti tako težka dvigalna vrata, da jih ne morejo ženske, in te hodijo po večini po vodo, privzdigniti, kar je seyeda isto kakor da bi bil erar to pot zaprl.

(Konec pride.)

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Iz Pevme. — „Fajna smo jo udarili.“ Tako se bahajo večkrat med sabo cerkveni pevci, ko se vračajo s kora. Drugo sodbo o njih „udarjanju“ imajo seveda poslušalci, ki si morajo masiti ušesa, če hočejo nemoteno izmoliti kak očenažek. Najbolj koražni so pri odgovoru: „et kun špirtu tuo.“ Tu si nategnejo vratove in zakričijo, kakor da bi se šlo za stavo. „To šrajt man ober,“ se je izrazil neki Nemeč proti svojemu tovarišu, s katerim se je mimogrede zatekel v cerkev. Grozno, človek bi res mislil, da je v kaki „oštariji.“ Sicer pa se nobeden domačin temu ne čudi. Vseh cerkvenih „pevcev“ je pet manj dva. In še izmed teh treh kateri izostane. Pevskih vaj nimajo nobenih. — Opozorjamo na to naše starešine. Tako kritičanje pač ne zasluži nagrade. Torej!!

Dva prijatelja, katera čez poletje lahko pozabimo

Iz zimo ne moremo pogrešati: gorko pečico in pa Fay-ove pristne mineralne Sodenke pastile. Kakor se založimo z drvmi in premogom, tako bi se morali založiti z Fay-ovimi pristnimi mineralnimi Sodenkimi pastilami, da bi jih mogli dati vsak dan otrokom seboj v šolo ter da bi jih imeli pri rokah, kadar se pojavijo pri domačih posledice prehlajenja. Dobi se Fay-ove pristne Sodenke mineralne pastile v vseh lekarnah, mirodilnicah in trgovinah z mineralnimi vodami za K 1-25 vin. škatljica. Pazite pa da Vam ne dajo ponarejenih pastil.

Glavno zastopstvo za **Avstro-Ogrsko**:
W. Th. Gantzerl. Dunaj XII, Belghoferstr. 6.

Domače vesti.

(Stranka) Ljudskih (Sleparjev) na Goriškem. — Klerikalci so se prekrstili. Nič več ne nosijo imena goriških rodoljubov starega kova, nič več se ne skrivajo za bandero „Sloga“, ampak segli so po kranjskem klerikalnem uzorcu ter postali S L S - Stranka Ljudskih Sleparjev. Z Bogom „Sloga“, z Bogom „čisti rodoljubi goriški“, pozdravljena S L S! Sedaj so vrgli krinko z obrazov, sedaj so si nadeli pravo ime! Po uzorcu kranjskih klerikalcev že precej časa sleparijo del našega ljudstva na Goriškem, po kranjskem klerikalnem uzorcu že dlje časa lažejo po svojih listih tako nesramno, da se studij vsakemu poštenemu človeku; nò, sedaj je manjkalo še ime. Dobilili so tudi ime, ki se pa mora čitati tako, kakor smo navedli zgoraj, in ne tako, kakor razlagajo oni. —

Na shod v „Central“ (ki je proglašen za neslovensko hišo v Gorici) je prišlo okoli 400 ljudi, oziroma ne prišlo prostovoljno, ampak nunci so jih prignali. Vse črno je bilo po Tekališču, gotovo jih je bilo 100, če ne še več: torej 300 ljudi in 100 politikujočih nuncev.

Govoril je prvi dr. Gregorčič, ki je hvalil nagodbo z Ogrsko, dasi je za nas Jugoslovane nesprejemljiva. Hvalil je pa tudi novi deželni volilni red kot „izboljšanje in pridobitev na političnem polju“. Ta mož se je predznil govoriti tudi o krščanskih načelih (s kakoršnimi je n. pr. ubijal Tonkljija!). potem pa se oklenil starega gesla: Vse za vero, dom, cesarja! in goriška Slovenija je rešena!

Dr. Breclj je predlagal resolucije, po katerih se imenuje klerikalna stranka odslej S. L. S. Govoril je nekaj o krščanskem in demokratičnem stališču, potem naznanjal zbor zaupnikov, izvrševalni odbor in vodstvo stranke.

Poslanec Fon je govoril o šolskih potrebah: za slov. vseučilišče v Ljubljani, za slov. paralelke na srednjih šolah v Gorici, za slov. ljudske šole v Gorici ter glede premestitve slov. učiteljskega iz Kopra v Gorico; „Slov. klub“ naj to izposluje!

O težnjah kmečkoga stanu je govoril Barbuč, obetal jako veliko, govoril o deželni upravi, o davkih itd. — reči, o katerih radi govorijo klerikalci, ne storijo pa nič na mestih, kjer se da kaj storiti.

Svečar Kopač je govoril o slovenskem trgovstvu in obrti ter stavil tudi resolucijo za slov. trgovsko šolo v Gorici.

O delavskem stanu je govoril dr. Dermastia. Mala nebesa je obljuboval delavcem, če vstopijo v S. L. S.

Potem pa je bil izbran za voditelja stranke — kdo? — dr. Anton Gregorčič. V vodstvu pa so stari naši prijatelji: dr. Pavletič, dr. Dermastia, dr. Breclj, Fon, svečar Kopač, župnik Grča, prefekt Rejec in pa Kremžar.

Torej stara stranka z novim imenom!

To so „zaupniki!“ — Prignali so v Gorico svoje backe, katere pa imenujejo „zaupnike“. Prignali so jih in plačali so mnogim pot na „katoliški shod“ v Gorico. Ti zaupniki so revčki, nerazsodnejši del našega ljudstva, zato pa se da tako slepo voditi od nuncev. Med tistimi „zaupniki“ je bilo tudi par „boljših“ ljudi, ki ali iz spekulacije ali kakega drugega vzroka lezejo na take shode, pa jih je bilo sram, ko so srečali kakega človeka v mestu, ki jih dobro pozna. — Kakor smo rekli: prignali so svoje nerazsodne ljudi, nevede in zapeljane, ves boljši del ljudstva je ostal daleč proč od shoda v „Centralu“!

Trda jim je predla za „zaupnike“. — Nunci so nosili neugodna poročila glede udeležbe na „Centralu“, češ, ne bo dosti ljudi: radi tega je smuknil na predvečer Dermastia v Miren ter tam alarmiral „oštjarje“, da so prišli „kar laže inu gre“. „Zaupniki“ pa taki!

Prošnja. — „Slovensko bratno in podporno društvo v Gorici“ priredi v nedeljo dne 8. decembra t. l. veselico s petjem, godbo in srečkanjem na vrednostne dobiteke v dvorani pri „zlatem jelenu“.

Odbor se obrača tem potom do vseh onih, ki so prijatelji našega slovenskega delavstva z uljudno prošnjo, da priskočijo na pomoč s tem, da podarijo društvu kak dar ali pa vsaj nakupijo nekaj srečk, ki jih bo ponujal naš društveni obhodnik.

Imena vseh blagih darovateljev se objavijo v „Soči“.

Vsaka srečka stane 20 vin.

Dobitkov bode čez 20 v vrednosti od 5 do 20 kron.

Z ozirom na to, da je čisti dobiček namenjen v blag namen, se odbor nada, da se ne bo nikdo branil, po svojih močeh pripomoči društvu do kar najugodnejšega uspeha veselice.

Izkaz došlih darov za loterijo „Slov. bratnega in podpornega društva“ v Gorici. — Tvrda Pregrad & Černetič zavoj žepnih robcov, N. N. dva kipa in 2 vazi, tvrdka Drufovka razna ličila za čevlje, Čufer vd. Ana precejalnik in samovar za kavo, Kozman M. 2 stolici, J. Primožič 1 toplomer, J. Kopač 2 steklenici medu, Furlani pek. mojster 1 steklenico bonbončkov, M. Hvala dve porcelanasti vazi, A. Jerkič fotograf 4 Gregorčičeve slike in 100 razglednic. — Vsem blagim darovateljem izreka odbor najsrčnejšo zahvalo. Živelci pismovalci.

Mesto deželnega šolskega nadzornika po upokojitvi Swida še ni oddano. Službo opravlja še vedno Swida. Morda tudi ne bo še tako hitro oddano. Nemci zahtevajo z vso silo, da

mora priti na to mesto zopet Nemeč. Primorski Slovenci pa se moramo najodločneje vpreči nemški neopravičeni zahtevi. Če so Lahi previdni, bi morali skupno ali vsaj vsopredno s primorskimi Slovani zahtevati, da se postavi na mesto deželnega šolskega nadzornika moža, ki ne bo najprvo Nemeč in potem šole šolnik; potrebujemo moža, ki pozna naše dežele in naše odnošaje ter bo s temi računal, ne pa da smatra za glavno svoje nalogo: utrjevati nemški značaj srednješolskih zavodov, pri čemur trpijo največ Slovani; potrebujemo moža, ki bo gledal na to, da bodo zavodi vspevali ter naši dijaki dovrševali srednješolske studije, v katero svrho treba opustiti sistem „čiščenja“ razredov, v katerih so Slovenci, zlasti v spodnjih šolah, ter sistem metanja dijakov pri maturi; potrebujemo moža, ki pozna domače jezike ter se bo čutil domačina. Kakor nam je gospodaril Swida, tako ne sme biti več v bodoče. Mislimo, da če se postavijo vladi in nemskim zahtevam pošteno po robu primorski Slovani in Lahi, se da doseči, da se reši to vprašanje ugodno za Primorje. „Jugoslovanski klub“ naj vzame to reč v roke ter stori potrebne korake.

Poročil se je g. Fran Golli, orožniški stražmojster v Šempasu, z gospico Mici Fabčič iz Št. Vida na Vipavskem.

Zopet pobiranje za papeža. — Avstrijski škofje izdajo skupen pastirski list, v katerem se hočejo spominjati nekega papeževega jubileja, ki bo prihajalo leto. — Skupen pastirski list ne bo nič drugega nego velikanska febtarija za papeža-reveža. — Papež pa ni revež. Papež sedi na milijonih. Toliko denarja ima, da niti noče 3 milijonov lir na leto, katere mu nakazuje italijanska vlada. Kdor bi kaj dal za papeža, ta naravnost greši. — Po naših občinah je vse polno revnega ljudstva. Sedaj se bližajo božični prazniki, zima je tu. Tem revežem priskočite na pomoč — ne pa metati denar proč z darovi za bogatega papeža, odetega v zlato in škrlat.

Laško zalotavanje v slovenske uradnike. — Kardkoli je nameščen kak slovenski uradnik v Gorici, vsakega obljajata tukajšnji „Corriere“ in tržaški „Piccolo“. Če je oni slovenski uradnik se tako miren ter se briga le za svojo službo, vsak jim je „un slavo fanatico“, vsak je „un mangialitaliani“. Sedaj je imenovan za deželnosodnega svetnika v Gorici okrajni sodnik v Buzetu g. dr. H. Stepančič, naš domačin. Kakorhitro je bilo razglašeno imenovanje, pa sta se zagnala vanj po stari navadi „Corriere“ in „Piccolo“ ter ga opsovala za „mangialitaliani“. To zalotavanje v slovenske uradnike je že ostudno pa tudi skrajno bedasto. — Na okrožni sodnji v Gorici bi moralo biti mnogo več slovenskih svetnikov, kakor jih je. Sedaj imamo cele tri: Rutar, Stepančič, Fon, kateri je pa državni poslanec ter kot tak ne izvršuje svoje službe; torej ostaneta cela dva. In kaj takega na sodnji, ki ima 80% slovenskega dela. V Gorico mora priti še več višjih slovenskih uradnikov; prav veliko večino, primerno delokrogu, morajo tvoriti slovenski uradniki, ne pa da se nastavlja le Laha in Nemeč, ki ne umejo našega ljudstva. — Čudno za laške lajace je to, da se zagnajo le v slovenske uradnike, ki so navadno povsem sposobni ter umejo deželna jezika in ljudstvo, slovensko in furlansko.

Če je pa imenovan kak Nemeč za Gorico, tedaj pa laški junaki lepo molčijo; vse je v redu in prav, tudi če nemški uradnik ne zna zadosti laško in pozna le od daleč prebivalstvo, njega navade in razmere. Na lajanje jim dajmo odgovor ta: da naj vstopa v sodnijsko službo vedno več Slovencev. Pri imenovanjih pa naj bodo na straži naši poslanci, ki naj zahtevajo, da se namesti v Gorici tako potrebno število slovenskih višjih uradnikov!

Tretno konceptno mesto pri deželnem odboru. — Kakor znano, je razpisano tretje konceptno mesto pri deželnem odboru. Sedaj sta tam dva jurista Laha — vsaj tretje mesto pač pritiče Slovincu! Ne vemo, ali se je oglasilo kaj slovenskih kompetentov ali ne, toda ako

se niso, naj se oglasijo nemudoma. Pričakujemo, da tudi slovenska odbornika storita svojo dolžnost!

Skupnega nastopa za šole niso hoteli klerikalci, marveč so ga impertinentno odklonili. Sedaj pa sklepajo resolucije glede srednjih šol v Gorici ter glede premestitve učiteljskega iz Kopra v Gorico. Pač znamenje, da take resolucije so le pesek v oči nerazsodnim backom! Če bi bilo klerikalcem res kaj za šole, bi se bili pridružili naprednjakom v skupen manifestni shod, ne pa da sklepajo sami resolucije, ali se le podrezani po napredni stranki!

O delavskem vprašanju je govoril na „katoliškem shodu“ v „Centralu“ dr. Dermastia. Nebesa je obljuboval delavcem. Rajski dr. Pavlica pa je bil bolj odkritosrčen. On je svoj čas kar naravnost povedal, da čaka delavce plačilo — on kraj groba! Pa advokat Dermastia je govoril pri Rebku o advokatih, ki imajo okoli prstov ovite laži.

O trgovski šoli v Gorici so tudi govorili v Centralu. Ko je bilo čas delati, je pa molčal Gregorčič, ki je bil tako nesramen, da je odklonil promemorijo Trgovsko-obrtnega društva do trgovskega ministra ter ni hotel, da bi se bili goriški slov. poslanci skupno zavzeli za potrebno trgovsko šolo. — Da sedaj sklepajo resolucije za tako šolo, je le grda sleparija.

Prod. c. kr. izpraševalno komisijo za občne ljudske in meščanske šole v Gorici so napravili izpit vsposobljenosti: za lj. šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom g.čne: Bajt Rožica (oboje z odliko), Cimperšek Štefanija, Gomišček Rafaela, S. Kajdiž Berhumana, Kaučič Marija, Kocmut Alojzija, Koser Pavla (za nemške šole z odliko), S. Križanič Tomislava, Lazar Marija, Lecker Štefanija, Majdč Josipa (oboje z odliko), Makuc Pavla (oboje z odliko), Milost Ljudmila (ital. kot predmet), Modic Justina, Pahor Viktorija (oboje z odliko, ital. kot predmet), S. Plankar Avrelija, Smerdu Katarina, Škoflanc Solija, Trošt Alojzija ter gg. Bratož Franc (ital. kot predmet) in Cenčič Josip; za lj. šole s slovenskim učnim jezikom in iz nemščine kot predmet g.čne Cigoj Viktorija, Hmelak Pavla, Jelenec Marija, Kavčič Kristina, Kazafura Ljudmila, Komavli Štefanija, Merhar Josipa, Schwinger Justina, Silič Justina, Smolc Ivanka, Terpin Antonija, Trampuž Amalija, Zagorjan Marija ter gg. Hreščak Alojzij, Turek Franc in Vovk Ivan; za lj. šole s slovenskim učnim jezikom g.čni Pečar Štefanija in Šturm Alojzija.

Ponarejen denar. — Neki fant in neka žena sta pri železniški blagajni v Avčah poskušala menjati ponarejen goldinar, oziroma krono. — G. Kopitar je pa denar spoznal, konfisciral in celo stvar naznanil orožništvu.

Na lovu bi bil kmalu ponesrečil 26-letni Maksimilijan Kopitar, železniški uradnik, in sicer pri Avčah. Spodtaknilo se mu je, da je padel. Puška se je pri tem sprožila ter ga ranila na desnih roki, vsled česar se je bil prišel zdraviti v goriško bolnišnico.

V Ribembergu je streljal z revolverjem neki fant na tovorni vlak. — V Solkanu so pa trije 13—14 letni dečki metali kamenje proti osebemu vlaku. — Oba slučajja se preiskujeta.

Čil je okoli po Gorici neki okoli 50 let star človek. Ko so ga prijeli, je rekel, da je španski najdenček, da pa ne ve, kako se piše, ampak ve samo za svoje ime Jožef. Radi beračenja je bil obsojen na 24 ur zapora.

Gospodarsko bratno društvo na Bukovom priredi v nedeljo dne 1. decembra ob 1. uri popoldne predavanje v hiši g. Jerneja Oblak. Predaval bo drž. potovalni učitelj kmetijstva g. R. Zdolšek o živinoreji. Kmetovalci, pridite polnoštevilno!

Umor. — V noči od 24. do 25. t. m. se je izvršil v Ravnici umor. — Storitelj je ušel. — Natančnosti nam niso še znane.

Dospelo je blago

za skladišče c. kr. priv. mnihovgraške tovarne čevljev.

Prostori se pripravljajo. Otvoritev je pred durmi.

V Repontabru je pokradel neki 21-letni oglijar v baraki v kamnolomu obleke, posteljne odeje, perila itd., v vrednosti nad 100 K. Jutitca so aretirali v Trstu. Prijeli so tudi že drugega tatu.

V Corovom je pustil zidarski mojster Anton Koršič iz Št. Ferjana kolo znamka „Waffenrad“ št. 100510, vredno 260 K., na cesti in odšel v hišo svoje sestre. — Ko je prišel čez 10 minut iz hiše, ni bilo več kolesa. — Sumi se, da je tat iz Gorice.

Gledališče v Krminu. V Krminu so postavili gledališče, ki stane 100.000 K. Čemu tako gledališče v Krminu, tega Krminci sami ne vedo. Krmin je pač sam premajhen za tako gledališče, od drugodi pa tudi ne bodo hodili h kakim predstavam v Krmin. — Zadostuje za Krmin pač kaka večja dvorana. Naj bi bili tisti denar porabili rajši za druge namene, in ostalo bi bilo še toliko, da bi bili lahko sezidali lepo šolsko poslopje za slovenske stroke v krminski občini!!

V Krminu je ušla iz tamkajšnjega samostana, katerega imajo „Suore della Providenza“, neka nuna, ker so jo baje trpinčile ter zapirale v neko podzemsko klet. Tako se govori po Krminu in Brdih.

Zupanom v Gradišču ob Soči je imenovan pl. D. Finetti.

Izpred sodnlje. — Sodili so 20-letnega Jos. Sfiligoja iz Krmina, ker je blizu Bracana na italijanski zemlji se sprl s finančnim stražnikom italijanskim. Stražnik je izjavil, da ko je hotel preiskati Sfiligoja, če ima kake dacu pridržane reči, ga je Sfiligoj zagrabil, vrgel ob tla ter hotel vreči čez most v vodo. Sfiligoj pa je rekel, da ni on pehal stražnika, ampak stražnik njega. Sfiligoj je bil obsojen na 6 tednov težke ječe.

Letijo je vozil 45-letni Andrej Štrosar iz Sedovca v grgarski občini. Zvrnil se je voz in Štrosar si je zvinil nogo. Zdravniško pomoč je dobil v tukajšnji bolnišnici.

Vozni red železnic, poštinih zvez in parobrodov, veljaven od 1. novembra t. l. do 1. maja 1908., smo priložili današnji „Soči“. Gg. naročniki so uljudno naproseni, da istega razobesijo na kakem vidnem kraju.

Kinematograf Bachmaier na izvoznem trgu daje lepe predstave, katere si je vredno ogledati.

Ustnica. — V Solkan: Dopis, kateri smo dobili v odgovor dopisu v „Gorici“ 19. t. m., je na več mestih nejasen, zato ga danes ne moremo priobčiti. G. dopisnik naj se potruditi v uredništvo, da pojasni potrebno, na kar ga priobčimo.

Dobro domače zdravilo. Med domačimi zdravili, katere se uporablja pri prehlajenju itak kot pomirjujoče sredstvo, je najbolj priporočljivo Liniment. Capsici comp. s sidrom (nadomestilo za „Anker-Pain-Expeller“), katero izdeluje Dr. Richterjeva lekarna v Pragi. Cena je nizka: 80 v, K 1.40 in 2.— za steklenico; steklenica je v elegantni skatljici ter označena s sidrom.

Važno. — Opozarjamo sl. občinstvo na današnji oglas tvrdke Samuel Heckscher senr. v Hamburgu.

Skoro vsak tretji človek je v našem drevenem času, ko je pogostoma tako težko dobiti potrebni zaslužek, bolan ali na živcih, želodcu ali na srcu; muči ga malokrvnost, slabost ali pa nima spanja. Kjer že nastopajo taki bolezenski pojavi, jih ne treba še zvišavati s tem, da se vsak dan večkrat uživa zrna kava, ki ni koristna zdravju, kakor so se izjavili najodločilnejši zdravniki in učenjaki. Ravno v družini, kjer naj se vsem položi temelj za zdravje, naj bi se torej nikakor več ne pila zrna kava nepomešana. Kot najboljša primes zrnati kavi se je Kathreinerjeva Kneippova sladna kava izvrstno obnesla povsod in že mnogo let. Otrokom, bolnikom in takim, ki okrevajo, naj se ne bi dajala nobena drugačna kavina pijača nego čista Kathreinerjeva kava, ki ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja sama tonj in ukus zrnave kave. Samo treba je paziti na to, da se pri nakupovanju tudi res dobiva pristna Kathreinerjeva kava v zaprtih izvornih zavojih.

Zveza narodnih društev.

„Prosveta“ začne prihodnji teden s predavanji; kraj in čas se še pravočasno določita. Začetek bo tvoril ciklus z naslovom: „Umetnost in uživanje umetnosti“ (predava prof. dr. Ozvald).

Veselica v Št. Andrežu. — V nedeljo se je vršila v Št. Andrežu veselica „Pevskega in bralnega društva“. Vkljub nasprotni agitaciji je bila vendar udeležba povoljna. Pesmi, katere je zapel domači možki in mešan zbor, sta pokazali, kako vrlo društvo napreduje, in da se bo dalo posebno ženski naraščaj dobro izuriti. Isto tako se je izkazal ožtet marljivega „Slov. bralnega in podpornega društva“ iz Gorice. Tudi igra je bila srečno izbrana in dobro naučena; nekatere nedostatke je zakrivilo dejstvo, da so se nekatere osebe odpevedale igranju in da so se druge komaj zadnji čas izbrale na mesto odstopivših. Veselica je bila res zabavna, društvo pa naj deluje ravno tako tudi v bodoče in ni se mu treba strašiti posebnih težkoč!

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Popoln nedeljski počitek v goriških prodajalnah. — Kakor smo poročili zadajč, se je izreklo društvo laških trgovskih pomočnikov, in z njimi soglašajo drugi, za popoln nedeljski počitek. Počitek je pač opravljena zahteva trgovskih uslužbencev, toda popoln nedeljski počitek bi bil precej hud udarec za trgovino v mestu. Ni ga kmalu glavnega mesta, ki bi bilo tako navezano na okolico kakor je Gorica. Ta okolica je blizu in precej je te okolice. Naš okoličan in okoličanka imata vedno dosti dela po leti in po zimi, tako da ne morejo ljudje v Gorico, kadar bi kdc hotel. Prihajajo pa ob nedeljah v prodajalne prazne potrebščine. Treba le poprašati v tej ali oni trgovini, koliko se striži ob nedeljah in praznikih. Naša okolica ima vse polno delavskega ljudstva, katero nima časa druge dneve nego v nedeljo. Če se mu zapre nedelja, kedaj se preskrbi s potrebnim blagom? Potem trgovina v Gorici sploh ni tako cvetela, da bi mogla brez občutka prenesti odtegljaj nedelje. Kdor pozna trgovske odnose pri nas, mora nam dati prav. Ali sedaj pa pomočniki. Zahtevajo popoln nedeljski počitek. Najbrže sami čutijo, kak udarec bi bil to za trgovino. Zato pa bi mi nasvetovali, naj se odtegne popoln nedeljski počitek ter naj se uredi to vprašanje tako, da bi se pomočniki v prodajalnah, kjer jih je več, umestno vrstili v službi ob nedeljah ter kako drugače odškodovali, n. pr. s primernim dopustom v poletnem času ter ako bi se točno držale določbe gledč enega prostega popoldneva med tednom. Stvar je vredna vsestranskega premitovanja, tako da se dobi pot, po kateri bo ustrezno opravičeni zahtevi po počitku od strani pomočnikov ter da pri tem trgovina ne bo trpela škode.

Večkrat trgovski točaj priredi „Trgovsko in obrtno društvo za Goriško“ v prostorih „Solškega doma“. — Poučevalo se bo ob torkih, sredah, četrkih in petkih od 8. do 10. ure zvečer po 3 ure na teden eno in dvostavno knjigovodstvo, po 2 uri na teden italijanščino, po 1 uro na teden nemščino, po 1 uro na teden nemško in slovensko trgovsko korespondenco, po 1 uro na teden kaligrafijo.

Pouk prične 3. decembra t. l. in bo trajal približno pol leta, t. j. do konec maja prihodnjega leta. Kdor se želi udeležiti pouka, naj se zglašuje čimprej pri predsedniku društva g. Francetu Kaučiču na Kornju ali pa pri ravnatelju „Trgovsko-obrtna zadruga“, gosp. Alojziju Bajec v „Trgovskem domu“.

Zveza Vipavske železnice do Postojne. „Notranjec“ piše: „Gorenjska je z novo železnico, s tržiško in podaljšanjem kamniške železnice že dokaj preskrbljena, le na Notranjskem ne pridemo naprej s svojimi prometnimi zahtevki. — V mislih imamo danes že od nekdanj pereče vprašanje o zvezi vipavske železnice do Postojne. Lani se je vršil ogled in interesentje so se soglasno izjavili, da podaljšanje sedanje vipavske železnice od Ajdovščine do Vipave nima nobenega pomena, če se ne zveže Vipavsko s Postojno. Bolje nič, kakor nekaj malo vrednega! Vsa navzoča oblastva so opravičenost tega stališča priznala ter toplo priporočala zvezo s Postojno. — Brez dvoma je, da so danes prav vsi merodajni činitelji edini v tem, da je železnica potrebna. Treba le nekakega sunka, da se obljuba spremeni v dejanja in da bode besede meso postale. — Tačas se je objavil nov načrt za zvezo Postojne z Vipavo: Od Štanjela naj se izpelje železnica v Postojno, Vipava naj se pa zveže s to progom. Tako bi bila Vipava odprta pot v Trst, Postojno in Gorico. Za Vipavsko bi bila taka zveza najljepša. Vlado in druge merodajne korporacije pozivljamo, da se zganejo k dejanjem.“

Novi patroljski izviki v Rusiji. — Ob azovskem morju, na Kavkazu in še v nekih drugih krajih prostrane Rusije so našli nove izvike, katere namerava vzeti ruska vlada v svojo upravo.

Protli draginji. — Ogrski trgovinski minister Košut je razposlal na vse trgovske in obrtne zbornice okrožnico, v kateri pozivlja, naj se oglasijo s predlogi, kako bi bilo mogoče od pomoči naraščajočemu podraževanju živčev.

Trsti in belokranjska železnica. — V svojem govoru o nagodbi je rekel železniški minister dr. Derschatta, da bo belokranjska železnica škodovala izvozu drv preko Trsta.

Politični pregled.

Pooblaščen zakon glede nagodbe je predložen ogrsko-hrvatski zbornici; pooblašča vlado, da ako nagodba do 1. 1. 1908. ne bo rešena, sme vlada proglasiti kot zakon vse drugo iz nagodbe, samo zvišanja kvote ne. Hrvatski poslanci se pripravljajo na odpor. Vsak misli govoriti po 5 ur.

Na Portugalskem silno narašča revolucijonarno gibanje. Pričakovati je, da se proglasi Portugalska v kratkem za republiko.

Ruska дума zboruje. Vlada je predložila dumi 100 manjših zakonskih načrtov.

400 milijonov mark bo zahtevala pruska vlada od zbornice za nakup poljskih posestev od strani nemških kolonistov. Z vsem nasiljem hoče nastopiti „kulturna“ Nemčija proti Poljakom.

Razne vesti.

V gledališču v tržaškem „Narodnem Domu“ so predstavljali v nedeljo „Egoizem“ Zofke Kvedrove in „Tuji kruh“ od Turgenjeva. Gledališče je bilo polno. Igralo se je povsem dobro. Nastopila je tudi gospa Danilova iz Ljubljano, ki je žela obilo zaslužene pohvale.

Politično društvo „Ednlost“ v Trstu je imelo v nedeljo svoj redni letni občni zbor v dvorani „Narodnega doma“. Zborovanje je otvoril podpredsednik dr. Rybář, ki je govoril ob-

širno o društvenem delovanju. Predsednikom društva je izvoljen dr. Rybář.

Poštni prometni uradniki v Trstu so imeli v nedeljo zborovanje. Navzoča sta bila tudi državna poslancina dr. Rybář in Pagnini. Sprejeli so resolucijo, v kateri se apelira na ministerstvo in parlament, naj uredita že več desetletji zaostale razmere povišanja v službi; zahteva službeno pragmatiko, izdelano v centralni zvezi avstr. državnih uradnikov.

Častnikom se plače bržčas se ne povišajo glede na težave sedanjega političnega položaja.

Pomiloščenje onih, ki so se odtegnili vojaški službi je urejeno s posebno cesarsko odredbo; odpusti se nadaljna kazen oziroma ustavi proti njim uvedeno postopanje.

Strašni laški razbojniški zločin se je dogođil v Galezanu pri Pulju. Lahi so ubili nekega Sfiligoja, ga razmesarili ter vlekli izven Galezana in zasuli s kamenjem. Galežanci so tisti Lahi, ki so izzvali znan poboj na Velem hribu, radi katerih je več hrvatskih žrtev v ječah. — Strašno, kako izprijaajo ljudstvo laški kaporijoni!

V celovškem jezeru je utonil 14 leten deček, za katerega nič ne vedo, kdo je in od kje.

Velike demonstracije proti podraževanju živčev so bile v nedeljo v Brnu. Demonstriralo je okoli 4000 oseb. — V Pragi je bil velik shod soc. demokratov radi podraževanja živčev.

Grozna nesreča na južni železnici v Trstu. — Na kolodvoru južne železnice v Trstu je povozila lokomotiva 78-letnega prodajalca kruha Filipa Potočnika. Mož je bil gluhih ter ni slišal lokomotive, ko je šel s kruhom čez tir; kar ga je zagrabila in šla sta čezenj dva vagona; prenesli so ga v mestno bolnišnico, kjer je umrl.

Napad na vojaške straže pri Pulju se je dogođil v soboto. Našli so ranjenega in v krvi vojaka-mornarja. Kdo ga je napadel, se ne ve.

Zupan iz Vol. Lošinja, Lah Francesco Leva, je pobegnul neznanu kam, ko je spravlil občino na rob propada, sam pa se okoristil. Tako je italijansko gospodarstvo!

Neki škof iz Italije se je vozil po leti po Tridentsem v avtomobilu. Avtomobil se je zagnal v neki voz ter poškodoval voznika. Ko se je hotelo konstatovati številko avtomobila, je zakrival številko škof, potem pa so jo hitro odkurili, pustivši poškodovanca na cesti. Radi teh rečij se vrši sedaj neko poizvedovanje.

Ko so jo polagali v krsto, se je zbudila. — Pri Donaju se je bila dogođila železniška nesreča. Neke deklica se je v vlaku tako prestrašila, da se je onesvestila ter ostala kakor mrtva. Zdravnik jo je preiskal ter končno rekel, da je mrtva. Položili so jo na mrtvaški oder. Ko so jo pa vzdignili ter položili v krsto, se je kar nakrat zbudila ter nasmejala ravzočim. Skočila je povsem zdrava iz krste.

Radi volunstva je obsojen na 8 let ječe in v izgubo šarže poročnik Fibras v Olomucu; izdajal je Italiji razne tajnosti ter bil zato tudi že bogato plačan.

Književnost.

Tri povesti grofa Leva Tostega, in sicer: Jetnik v Kavkazu; Starec; Koliko zemlje potrebuje človek. Izdala tiskarna „Ednosti“ v Trstu. Cena 80 vin., po pošti 10 vin. več. Dobiva se v vseh knjigarnah.

Na izvoznem trgu tekališče Jos. Verdija Bachmaier-jev

== veliki električni bioskop. ==

Gledališče za predstave živih slik v naravni velikosti po najnovejšem Edizonovem modelu 1907. — Program je sestavljen le iz najnovejših in najzanimivejših svetovnih pojavov ter komičnih prizorov vsake vrste.

Zavod prve vrste. — Godbo proizvaja veliki koncertni orkestrion. — Zvečer bajna razsvetljava. Dvakrat na teden popolnoma nov program. Predstave se vrše vsak dan ob 6. 7. 8. in 9. uri zvečer. Ob nedeljah in praznikih ob 10. in 11. uri dopoldne; popoldne ob 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. in 9. uri.

<p>I. PROGRAM veljaven od srede 27. t. m. do sobote dne 30. t. m.</p> <p>1-19. Fotovanje o Rim. 19 krasnih slik po naravi. Vidi se: Življenje starih Rimljanov, palače, amfiteater, Vatikan itd.</p> <p>20-27. Gospa Vrabc ima smolo. Zelo smešna predstava.</p> <p>28-33. Detektiv. Senzacijsnelno.</p> <p>34-39. Nevidljivi. Originalna predstava nevidljivih tatov.</p> <p>40-46. Vodopadi v Viktoriji z mavric. Novost! Reprodukija po naravi.</p> <p>Največje čudo na svetu.</p> <p>47-51. Peklenski ogenj — v barvah. Krasna reprodukcija.</p> <p>52-9. Nadlezna bolha. Jako komičen prizor.</p> <p>VSTOPNICE: I. prostor 80 v., II. prostor 60 v., III. prostor 30 v. Otroci in vojaki do narednika plačajo za I. prostor 50 v., II. prostor 30 v. Ker je moje električno gledališče najlepši in najpopolnejši zavod svoje vrste, ki je dosegel po vsem svetu vsled izvrstne sestave programa ter vsled točnega prednašanja največjo pohvalo, se zanašam tudi na tukajšnje p. n. občinstvo, da me poseti v obilnem številu. Z odličnim spoštovanjem</p>	<p>II. PROGRAM veljaven od nedelje do torka 3. decembra.</p> <p>1-4. Presenečena zakonca. Humoristično-komični prizor.</p> <p>5-8. Pariški balet. Zelo interesantno. Pleše prva pariška plesalka.</p> <p>9-14. Sanje turškega paše. Krasna fantastična predstava v barvah.</p> <p>15-27. V znanosti Afrike. Čudovita reprodukcija v barvah.</p> <p>28-39. Vera ljubinski roman. Drama v 7 dejanjih. Vera, hčer ubogega delavca ukrade bogataš. Vera kot dama. Naposled jo zapusti ljubimec in ona umrje gladu.</p> <p>40-50. Tat bicikljev. Komična igra, ki vzbuja obilo smeha. Tatu lovč v avtomobilom. Vjamejo ga in zapro.</p>
--	---

I. Bachmaier, imetelj zavoda.

Največji dobitnik
Mark 600.000

Naznanilo
sreče.

Za dobitke garan-
tira država

Vabilo k udeležbi
dobitnih šans

pri denarni loteriji, za katero garantira država
Hamburg in pri kateri je

9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.

Glavni dobitki te prekernatne denarne loterije
so sledeči: Največji dobitnik je v srečnem slučaju
600.000 Mark.

1 premija à 300.000 Mk.	1 dobitnik à 40.000 Mk.
1 » » 200.000 »	1 » » 30.000 »
1 » » 60.000 »	7 » » 20.000 »
1 » » 50.000 »	1 » » 15.000 »
1 » » 45.000 »	11 » » 10.000 »
1 » » 40.000 »	46 » » 5.000 »
1 » » 35.000 »	103 » » 3.000 »
1 » » 30.000 »	163 » » 2.000 »
1 dobitnik » 100.000 »	529 » » 1.000 »
1 » » 60.000 »	693 » » 300 »
1 » » 50.000 »	181 » » 200 »

V celem obsega loterija, katere je 7 razredov
razvrstena 100.000 srečk s 48.405 dobitki v 8
premijskih, tako da mora približno polovica vseh
srečk z gotovostjo zadeti.

Največji dobitnik I. razreda znaša v srečnem
slučaju 50.000 Mark ter se zviša v 2. razredu na
55.000 Mark, v 3. razredu na 60.000 M., v 4. na
65.000 M., v 5. na 70.000 M., v 6. na 80.000 M.
in v 7. na 800.000 M.

Srečkanje je postavno določeno.
Cene srečkam 1. razreda so sledeče:
cela orig. srečka M. 8.— all K 7.—
pet » » 3.— » 3-50
četrt » » 1-50 » 1-75

Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno
določilo dobitkov je razvidno iz uradnih z državnim
grbom opremljenih srečkovnih listin, katere razpo-
šiljam na zahtevo zastoj in poštnino prosto.

Vsak vdeleženec loterije dobi takoj po dovr-
šenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral
še-je zahtevati.

Izplačevanje in dopošiljanje dobitkov
se oskrbi strogo tajno.

Naročila sprejemam proti povzetju ali pa
proti naprej plačilu.

Oglasiti se je torej v svrhu naročil predste-
jočega srečkanja takoj, ali pa vsaj do

5. decembra
zaupno na naslov:

Samuel Heckscher senr.
Bankgeschäft v HAMBURGU.

CHRISTOFLE & Co Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj,
namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijono,
gospodinjstvo itd.

C. kr. **Christofle & Co. Dunaj** I. Opernring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupeih. — Kot jamstvo
svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

Havre-New York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki
Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne listke
in brezplačna pojasnila daje samo

Ed. Šmarda,
oblastveno potrjena potovalna pisarna
v Ljubljani, Dunajska cesta 18,
v novi hiši „Kmetске posojilnice“, nasproti
znane gostilne pri „Figovcu“.

Samo 6
dni

Absolvent
III. razr. trgovske šole v Celju
sprejme službo
kot trgovski sotrudnik.

Knjigovodstvo, korespondenca v slov.
in nemškem jeziku.

Ponudbe na naše upravništvo.

Išče se
instruktorja
za poučevanje nemščine.

Natančneje se izve v našem
upravništvu.

Lekarna Cristofoletti
v Gorici.

ŽELODČNE KAPLJICE
z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh
kapljic je neprekosljiva
— Te kapljice vredijo
redno prebavljanje,
če se jih dvakrat na dan
po jedno žličico popije.
Okrepé pokvarjeni že-
lodec, storé, da zgine
v kratkem času omo-
tica in životna lenost (mrtvost). Te
kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklenici 60 vin.

Cristofolettijeva pijača iz Kine
in železa, najboljši pripomoček pri
Ena steklenica stane 1 krono 60 vin.

Največja iznajdba!
Samo 2'55 gld. stane

po najnovejši iznajdbi sestavljena, 36 ur ido-
nikel-remont. žepna ura s sekundnikom, znamka
„System-Roskopf-Patent“. Ta ura ima svetil-
kajčo se cifernico — tako, da se vidi na uro
tudi v temi. Garantira se pismeno za 3 leta.
(Uri priložimo brezplačno lepo verižico ter 5
okraskov).

Fina, lepo izrezljana srebrna ura za gospode z
verižico vred stane samo gld. 5'55.

Za neugajajoče se povrne denar. Vsaka ne-
varnost je izključena. Odpošilja se proti povzetju
ali proti naprej plačilu.

M. J. Holzer-jeva vdova Marija Holzer
tovarniška zaloga ur, zlatnine, srebrnine, kitajskega
srebra ter zaloga godal
KRAKAU, St. Gertrudgasse 29, Hochparterre
(preje Dietelgasse 73)
Ceniki zastoj in poštnine prosto. — Iščejo se potniki!

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na po-
dobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a,
Kalk 244 pri Kolinu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

„Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše
sredstvo je učinkovalo že 5. dan“.

Gospa L. v M. piše: „Priporočala bom vsakomu
Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez
njega“.

Arhitekt S. v M. piše: „Za izborno potrebo
se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po
2-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo“.

Proti pošiljavi I. marke nemške veljave (tudi
v znakah) pošljem knjigo: „Motenje perjode“ spisal
dr. Med. Lewis. — Pojasnila brezplačno.
Za odgovor naj se priloži znamko.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u
v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v logi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finejega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapecirano pohištvo.
Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
žima in platno.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga
nimate, omislite si najnovejšo marko
„Original-Viktoria“ in najboljšega
izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se
prepričala, da ostane „Original“ le
najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo že
po 15-letni
uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so nepre-
kosljivi
za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri-
pravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje).
Tvrda stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo-
ljši izde-
lek vseh dosedaj obstoječih tovarov.
Za vsak stroj jamčiva 10 let.
Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat
si pred nakupom „Original-Viktoria
stroje“.

Edina zaloga „Original-Viktoria-
trojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles
„Puch“, orožja, manjčije in vseh lovskih
priprav pri trdkri

KERŠEVANI & ČUK - GORICA
Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)
Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

„Goriška ljudska posojilnica“
vpisana zadruga z omejenim jamstvom.
(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 78.
Račun pošne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne
12. marca 1907. se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron
dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje
posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrudnikom na vknjižbo po 5½%, na varščino
ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5½%.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadrudnikov 1823 z deleži v znesku
104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila:
1.617.190.37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš:
112.328-—

Čisti le z

GLOBUS

čistilnim ekstraktom.